

Welkom in de wonderstaat

Maandelijks komen Cursusstudenten op verschillende plaatsen in Nederland en België enthousiast bijeen om een dagdeel samen met Koos Janson en zijn vrouw Doris geïnspireerd te worden tot een nieuwe staat. Hier een interactief fragment uit zo'n bijeenkomst.

**“Van niets wat je waarneemt ken jij de betekenis...
Je hebt grote behoefte aan onderricht in waarneming, want je begrijpt niets.
Erken dit, maar aanvaard het niet, want begrip is je erfgoed.” (T11.VIII.3:1,5-6)**

“Het giert door me heen”

Ik wil graag genezen.

Wat een openheid!

Mijn vader is onlangs overleden. Een vriendin ook. Ik dreig mijn baan te verliezen. Een tijd heb ik dat op mijn tenen lopend kunnen volhouden. Nu voel ik me overspannen.

Het is méér dan genoeg?

Ik heb me op mijn werk ziek gemeld. Daar zit ik nu.

Daar zit je nu, open voor wonderen. Je zei: ik dreig mijn baan te verliezen. Het ziet eruit dat die baan stopt. Er dreigt helemaal niets! Zullen we daar beginnen?

Buiten de staat van liefde, het Koninkrijk waar jij thuishoort, lijkt er dreiging. Er is geen dreiging, we zijn scheppingen van God. Zonder connectie daarmee voel je dreiging. Je zoekt genezing, open voor de wonderstaat. Stel vast: er is geen dreiging. Het *lijkt* zo. Kun je mee?

Ik was dat kwijt.

Wij zijn veilig, ingebed in Gods Liefde. Dat plaatst geluk *in* ons, niet buiten ons. Niet in een werksituatie, of omstandigheden.

Ook als ik overspannen ben?

Ook dan. Het kan gebeuren. Het was veel, ons systeem zegt: graag rustig aan nu. Herinner je je nog? “Je begrijpt niets,” stond er. “Van niets wat jij waarneemt, ken jij de betekenis.” Les 24 en 25 stellen: “Ik zie niet wat mijn hoogste belang is”, “Ik weet van niets waartoe het dient.” Dat sluit aan bij jouw situatie. Als je als ego kijkt, is dat veel te klein en kennen we niet de betekenis. De betekenis hier is liefde, geluk. Dat vertaalt zich naar: jouw genezing.

Hoe bedoel je?

Hier middenin kan ik leren wat innerlijke gezondheid is. In het overlijden van dierbaren, overspannen zijn, mijn baan op de tocht, midden daarin kan ik genezen van mijn onvrede. Dát is de betekenis nu. Zoals die passage zei: we hebben behoefte aan onderricht in waarneming. Dat is de Cursus, instructie in waarneming. “Kijk opnieuw!” Wat voel je als die baan stopt?

Ik heb zorg over financiën.

Je bent bang dat God niet in staat is Zijn Liefde aan jou kenbaar te maken?

Nu het er zo voorstaat...

... weet je niet hoeveel jij hebt aan God? We hebben *alles* aan God! In les 58: “Mijn Vader steunt me, beschermt me en leidt me in alles.” Ik zou dat maar vertrouwen. Liefde steunt!

Dat heb ik wel ervaren.

Denk nu: God heeft een ‘kwestie’, wij niet. Wij werken nu ergens, straks misschien *niet*, dat is Gods ‘kwestie’. Laat dat aan Hem! Ons ding is: ik ben open voor liefde. Als ik iets nodig heb: er wordt in voorzien, als ik dat niet tegenhoud. Ontdek, nog vóódat er ‘definitieve’ dingen plaatsvinden, de plek in jezelf waar je veilig bent. “Waarheid is je enig doel”? Dit is je kans. Ontdek die veiligheid *eerst*. Voordat de papieren rond zijn.... Je bent veilig. Dát is *Een cursus in wonderen*. Welkom in de wonderstaat! Rust in die veiligheid. Nog meer dat spannend voor je is?

Mijn zelfvertrouwen.

Vertel?

In wat ik verder kan.

Ook dat is Gods ‘kwestie’. Hij heeft je geschapen. Een werkboekjes stelt: mijn rol is *essentieel* voor Gods plan. Ook als mijn werksituatie verandert, pas ik volmaakt in Zijn plan. Ik heb dat vertrouwen, ik ben Zijn schepping. Ik ontdek vanzelf waar ik méér behulpzaam kan zijn, en gelukkig. Er gaan nieuwe dingen gebeuren. Ik verheug me! We maken hier geen dreiging van. Schrap dat woord maar. Kansen, mogelijkheden, nieuwe dingen, ontwikkeling!

Aan de ene kant: het gaat goed met me. Aan de andere kant ...
Wat gaat er niet goed?

Hoe ik me voel.

Hoe voel je je?

Opgefokt. Het giert door me heen.

Dit is de tijd om liefdevol met jezelf om te gaan. Neem je rust, luister naar jezelf. Gedachten mogen, gevoelens mogen, het mag allemaal. En Jij als liefde bent degene die jouzelf omhelst. Jouw persoon mag overspannen zijn, maar Jij kunt het niet zijn. Wees dus niet bang voor een burn-out, een overspannenheid, een opgefokt gevoel. Het kan de plek zijn waarin je ontwaakt tot Gods en Jouw liefde voor jou.

Gevoelens mogen. We onderdrukken ze niet, we accepteren ze, en we houden van ons als persoon. Doe het zo en de boodschap zal zijn: er is geen conflict hier. Ontvang het maar, baad je in Gods Liefde, en de liefde van Jou, voor jou.

foto Rolf Elstrodt